

Pala Alta. Diedre Blanqueta (+V, 130m)

Primera ascensió:

X.Garreta, E.Valentí, E.Bachs i X. Martínez (maig de 1971)

Material:

12 cintes expres i joc de friends o tascons.

La Pala Alta és un dels punts més alts de la Noguera. Des del seu cim tenim una fantàstica panoràmica: la Paret d'Aragó, Àger, La paret del Doll, Terradets, Sant Llorenç de Montgai... A banda d'apreciacions paisatgístiques, aquesta paret té una bona quantitat d'itineraris d'escalada de qualitat. De entre tots, un dels clàssics és el Diedre Blanqueta, una via que puja pel centre de la paret i aprofita el marcat diedre que fa aquesta.

La via tot i no ser massa llarga, és força variada pel que fa a l'escalada: escalarem plaques, fissures i diedres. La roca és un calcari potser una mica polit però que no desmereix la via. Tot i que la ressenya original marca 3 reunions hi ha la possibilitat de fer-ne una altre a la darrera tirada; és recomanable fer-la, doncs evitarem fregaments excessius de corda i podrem fruit de l'últim diedre que és espectacular.

- Via: Diedre Blanqueta
- Dificultat: V+
- Llargària: 130 metres
- Equipament: Via pràcticament equipada amb parabolts i claus
- Material: 12 cintes exprés i un joc de friends o de tascons per completar la protecció

Aproximació:

Sortim de Balaguer per la carretera C-12 com si anéssim a Àger. Quan arribem a l'alçada del Monestir d'Avellanès trenquem a la dreta direcció Vilanova de la Sal. Creuem Vilanova i prenem una pista en direcció Montalegre. Seguim la pista uns 4,5 km fins que arribem a una cruïlla de tres camins. Hem de prendre el de més a la dreta (direcció Montalegre). Seguim per aquesta pista, cada cop en més mal estat. Si anem amb turisme arribarem a un revolt molt tancat on podrem aparcar. A partir d'aquest punt hem de seguir la pista, que passa per sota la paret fins al peu de via (1 km).

Per contra, si anem amb 4x4 podem seguir per la pista fins al Coll de Porta i aparcar allí. Després desfem un tros de pista caminant fins al peu de via (500 m)

L1(IV+)

La via comença una mica a la dreta de l'evident diedre que es troba al mig de la Pala Alta. Pugem per una placa a buscar una fissura, que escalem fins superar un primer esperó. Un cop superat aquest continuem per placa amb lleugera tendència a l'esquerra fins arribar sota un extraplom, en aquest punt flanquegem lleugerament a la dreta per entrar a la reunió, que es troba en un replà força còmode. 30 metres.

L2(V-)

Sortim de la reunió flanquejant a l'esquerra fins trobar el primer parabolt. A partir d'aquest punt anem escalant en diagonal a dreta fins que la paret es posa més vertical. Superem aquest pas, que es troba ben protegit amb dos expansions i entrem a la reunió. 30 metres.

L3(V+)

Sortim flanquejant cap a l'esquerra fins al diedre; aquí trobem un pont de roca. Pugem per la fissura-diedre uns metres amb passos atlètics i sortim a la dreta per terreny més fàcil per de seguida tornar a entrar al diedre. Ara l'escalada és més vertical i la tècnica de diedre s'imposa per superar el pas més difícil del llarg amb un moviment atlètic. Un cop superat sortim del diedre cap a la dreta fins la reunió. 30 metres.

L4(V)

Sortim de la reunió recte amunt pel diedre. La part de dalt es converteix en una xemeneia. Hem de fer un pas atlètic sense entrar-hi per sortir per sobre. Just superat aquest diedre-xemeneia trobem un replà on podem muntar una reunió intermitja. Aquesta opció és força interessant doncs ens permet fruir millor de l'últim tram i evita l'excessiu fregament de les cordes.

L5(V+)

Sortim de la reunió amb un pas tècnic i de seguida ens col·loquem al mig del diedre amb les cames ben obertes per anar a buscar la primera assegurança. Per arribar al següent clau cal un altre pas atlètic sobre la fissura. Un cop arribat a aquest punt el diedre es torna menys exigent i gaudim d'una escalada més relaxada però no per això menys maca. Sortim del diedre per dalt i anem a buscar la r que es troba a la dreta.

Descens:

Baixem per un camí poc definit cap a la dreta fins al Coll de Porta. També es pot rapelar per la via.